

vůbec zjištění o vině obžalovaného po stránce subjektivní, ač to bylo nutně již se zřetelem na právní poměr stran, dále se zřetelem na zodpovídání se obžalovaného, jenž popíral vinu a uplatňoval, že nebylo ještě provedeno ujednané předchozí vyúčtování, a že měl proti K-ovi vzájemné pohledávky. Nestačíť podle zákona a podle ustálené judikatury ke skutkové podstatě zločinu podle § 183 tr. zák. v subjektivním směru jen úmysl, svěřenou věc za sebou zadržeti nebo si přivlastniti, nýbrž kromě toho musí míti pachatel také vědomí o hmotné protiprávnosti zadržetí nebo přivlastnění si svěřené věci (sb. n. s. čís. 2150, víd. sb. čís. 3321 a m. j.). Toto vědomí musí býti v rozsudku výslovně zjištěno a podle zákona odůvodněno; jinak neodpovídá odsuzující výrok zákonu. Opomenutí nalézacího soudu zakládá proto neúplnost výroku soudcovského podle čís. 5 § 281 tr. ř., zmateční stížností zjevným poukazem uplatňovanou, a v souvislosti s tím i zmatek podle čís. 9 a) § 281 tr. ř.

Čís. 4223.

Byly-li včas opovězeny a provedeny dvě zmateční stížnosti, jednak obžalovaným samým protokolárně ještě před doručením opisu rozsudku, jednak obhájcem písemně po doručení opisu rozsudku, jest tu i onu pokládati za stížnost jednotnou, opakuje-li podání obhájcovo výtky obžalovaného.

(Rozh. ze dne 2. července 1931, Zm I 287/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jako porotního soudu v Hradci Králové ze dne 21. března 1931, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem loupeže podle §§ 190, 192, 194 tr. zák. a přestupkem podvodu podle §§ 197, 461 tr. zák. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h :

Zmateční stížnost byla obžalovaným včas opovězena i včas provedena, jednak jím samým ještě před doručením opisu rozsudku protokolárně dne 24. a dne 28. března 1931, jednak po doručení opisu rozsudku obhájcem písemně dne 3. dubna 1931. Veškeré tyto projevy jest pokládati za stížnost jednotnou, ano podání obhájcovo opakuje (s jedinou výjimkou) též výtky učiněné samým obžalovaným.

Čís. 4224.

Přestupku podle § 399 tr. zák. mohou se dopustiti jen živnostníci, kteří jsou oprávněni prodávati maso buď syrové nebo jakkoliv připravované (řezníci, uzenáři, hostinští, vyvářeči a pod., po případě jejich pomocníci v živnosti); jiné osoby (domkáři, rolníci, pachtýři selských pozemků) se přestupku toho dopustiti nemohou.